

[Bomholt.]

udvalgssekretærer skal specialisere sig på hvert sit område efter en plan, som praktiske hensyn dog kan gøre det nødvendigt fra tid til anden at ændre ved. Sammenlignet med, hvad der i andre parlamenter ydes medlemmerne af sekretær- og skrivnehjælp, er det kun beskedne beløb, der bliver tale om for Danmarks vedkommende; jeg skal blot henvise til den omfattende informationstjeneste, som Sveriges Riksdag efterhånden har opbygget, jævnsides med at medlemmerne har adgang til skrivnehjælp og nu efter et foreliggende forslag yderligere skal have bevilget 720.000 svenske kroner til deres sekretariater. I Norge stilles der kontormedhjælpere til rådighed for partierne efter lignende regler som de nu vedtagne danske.

For Danmarks vedkommende tror jeg imidlertid, der inden for partierne er relativ tilfredshed med den vedtagne ordning, som alle i udvalget for forretningsordenen har kunnet samles om. Der ydes herigennem partierne en stærk tiltrængt bistand, som sammen med den foreslåede revision af forretningsordenen tør betegnes som et vigtigt skridt i retning af at skabe rimeligere arbejdsvilkår for folketinget. I tilslutning hertil skal også nævnes de bestræbelser, der udfoldes for at skaffe flere værelser frem til medlemmerne.

Endnu kan der være grund til at pege på den aftale, som udvalget siden 1962 har haft med statsministeren om, at lovforslag, der ønskes færdigbehandlet inden samlingens slutning, så vidt muligt skal være fremsat senest den 15. marts. Denne aftale har efter min opfattelse virket efter sin hensigt, og jeg anser det for meget ønskeligt, at den opretholdes i de kommende år.

Med henblik på at opnå en jævnere fordeling af folketingets arbejdsstof har jeg yderligere på baggrund af forhandlinger herom i udvalget henledt statsministerens opmærksomhed på betydningen af, at forængelseslovforslag fremsættes allerede i folketingets første måneder, hvad stats-

ministeren ganske har kunnet tiltræde. I indeværende samling har bestræbelserne på at få arbejdsstoffet tidligt frem givet, synes jeg, gode resultater; folketinget har i de forløbne måneder været så jævnt beskæftiget, at der skulle være gode udsigter til, at arbejdspresset bliver noget mindre end sædvanligt i de travle forårsmåneders.

Jeg skal slutte med at sige, at der i udvalget har været fremsat adskillige tanker til overvejelse, som det ville føre for vidt at komme ind på her. Nogle af dem er kortelig omtalt i udvalgets betænkning, som jeg også henviser til med hensyn til enkeltheder i ændringsforslagene og forslagernes nærmere begrundelse.

Jeg anbefaler hermed de af udvalget for forretningsordenen og dets flertal stillede forslag til en velvillig og hurtig behandling.

From: En af reformerne i dette forslag er, at taletiden i folketinget nedsættes. Dette hilser jeg med al mulig tilfredshed, og jeg mener derfor også, at det må være min opgave ved denne lejlighed at prøve på at leve op til det smukke formål. Ikke mindst ved onsdagsspørgsmålene synes jeg det er påkrævet. Lysten til at spørge tager til, og jeg er enig med den højtærede formand i, at mange ikke rigtig har lært begrænsningens kunst i motiveringen. Spørgetiden som institution, om jeg må kalde den sådan, skulle efter min mening nødtigt udhules, for jeg tror, den er særdeles nyttig derved, at den giver medlemmerne mulighed for at tage aktuelle emner op omgående, og jeg vil gerne fremhæve, at der intet er i de foreslåede begrænsninger, der hindrer, at dette princip videreføres.

I øvrigt ser jeg ikke nogen grund til at opholde mig ved alt det, vi er enige om, men jeg vil gerne knytte et par bemærkninger til flertallets ændringsforslag om tiltaleformen i folketinget. Diskussionen herom er jo langt fra ny, og argumenterne pro et contra er almindelig kendte. Jeg skal derfor nøjes med at anbefale folketinget at opretholde det bestående. Jeg erkender, at folketingets